

LIGITA SILKĀNE, MG. ARH.
FOTO: PROJEKTĒTĀJA ARHĪVS

Restorāna «Muusu» telpu rekonstrukcija

Objekta nosaukums: ēkas renovācija. **Atrašanās vieta:** Rīga, Skārņu iela 6. **Arhitektūras projekts:** «MUSKUS Arhitektes», arhitekts, būvprojekta vadītāja Barbara Bula, arhitekts Jūlija Skobelkina. **Inženiertehniskie risinājumi un izmantotie materiāli:** būvkonstrukciju daļa: «AAEKK Consulting», būvzinātnieki Edijs Gercs, Kaspars Ozers. Pamati pagalma izbūvei: monolītā dzelzsbetona plātne, betons C25/30, stiegrējums B500B; metāla konstrukcijas: Aivars Olekšāns, «Lakta». Ārsienas pagalma izbūvei: FIBO bloki. Jumta konstrukcijas pastiprināšana, rekonstrukcija, dakstiņu montāža: «Spuru projekti – jumti», Gatis Spuris. Dakstiņi: MONIER, ZANDA 01. Stikla/alumīnija konstrukciju montāža: Andrejs Kvašins, «Glass Construction», stikla/alumīnija sistēma PONZIO, 152N. Ventilācijas sistēma: Uģis Zvaigznītis, «Vektrs». Fasādes krāsojuma atjaunošana: Gundega Tūtāne. Fasādes apgaismojums: «Crea Cehs». Koka logu izgatavošana: Mārtiņš Jonatāns.

Ēka Skārņu ielā 6, Rīgā, ir valsts nozīmes arhitektūras piemineklis «Dzīvojamo ēku komplekss», kas sastāv no trim daļām. Celtnes būvvēstures aizsākumi meklējami jau 15. gadsimtā, tomēr līdz mūsdienām saglabājies pamatapjoms, kas būvēts 18. gs. (ēkas fasādē ir neliels cilnis ar gadaskaitli 1739.). 19. gs. laikā, kā vairākums Vecrīgas ēku, tā vairākkārt pārbūvēta. 1985. gadā tika pabeigts plašs ēkas remonts, īstenojot atjaunošanas koncepciju – radīt tipisku Rīgas 19. gs. sākuma dzīvojamās mājas apjomu un fasādi ar attiecīgajam laikam raksturīgu polihromiju un detaļām. Celtnes iepriekšējā mūsdienu funkcija arī bijusi restorāns, tādu to saglabājis un attīstījis arī pašreizējais īpašnieks. Rekonstrukcijas laikā veikts iekštelpu pārplānojums, paplašinot apmeklētājiem pieejamās telpas pirmajā, otrajā un arī trešajā (pirmā jumta stāva līmenī) stāvā, kur agrāk atradušies dzīvokļi. Tāpat pārbūvēts un paplašināts vienstāva apjoms pagalma daļā, izveidojot virs tā nelielu terasi. Virtuve tagad izvietota agrāk neizmantotajā pagrabstāvā. Modernizētas un izbūvētas jaunas inženiersistēmas – ventilācija un grīdas ap-

kure, iebūvēts pārtikas lifts–pacelājs. Pašā jumta spicē – jumta stāva otrajā līmenī – izvietots tehniskais stāvs, kur rasta vieta ventilācijas iekārtai, apkures mezglam, darbinieku ģērbtuvēm, personāla telpām.

Projekta izstrādātāji uzsver, ka grūtākais, bet vienlaikus ļoti svarīgs uzdevums, veicot diezgan nopietnu pārbūvi Vecrīgas centrā, kultūrvēsturiski un arhitektoniski ļoti vērtīgā ēkā, bijis saglabāt ēkas oriģinālo substanci, proti, 14., 15. un 18. gs. mūra sienu un konstrukciju fragmentus 1. stāvā un pagrabā; 18. gs. koka kāpnes un 18., 19. gs. jumta konstrukcijas. Arī pasūtītājs bijis saprotošs un ieinteresēts pēc iespējas saglabāt vēsturi un tās radīto neatkārtojamo noskaņu, kas panākama tikai ar autentisku materialitāti. Saskaņā ar šo principu, kas formulēts pirms projektēšanas un būvniecības sākšanas, sadarbībai meklēti būvzinātnieki, ar kuriem arhitektei bijusi jau laba iepriekšējā pieredze objektu realizācijā. Būtiska bijusi speciālistu profesionālā attieksme pret jebkuru veicamo darbu. Ēkas iekštelpu centrālais vizuālais un arī funkcionālais elements – skaistās koka kāpnes ar liekto laidu un kokgrieztajām margām – pēc iepriekšveiktās